

TEZAU LITURGIC
4 OCTOMBRIE

SLUJBA
SF. IERARH-MUCENIC
IEROTEI,
EPISCOPUL ATENEI

ATENA, 2010

04 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΙΕΡΟΘΕΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσθῶμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου τρία. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὁ φωτοειδέστατος Χριστοῦ, ἔρως καὶ θεϊότατος, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνε, καὶ τὴν διάνοιαν, γλυκυτάτῳ φέγγει, εὐσεβῶς ἐπύρσευσε, καὶ πᾶσαν αἰσθητὴν ἡδυπάθειαν, ὡς πῦρ κατέφλεξεν, οὐρανίων ἐπιλάμψεων, ἐκτελέσας, δοχεῖον πανέντιμον.

Ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν σῶν, λόγων Ἱερόθεε, καὶ τῶν σοφῶν ἀποδείξεων, ἡ παναρμόνιος, καὶ ἀκριβεστάτη, ἀγωγὴ καὶ μέθοδος, ἐπιστημονικῆς διαθέσεως, καρπὸς γνωρίζεται, καὶ φωτίζει τοὺς προστρέχοντας, καὶ σοφίζει τοὺς ἀναγινώσκοντας.

Τὸ περιφανέστατον τῶν σῶν, συνταγμάτων Ὅσιε, περὶ τὰ θεῖα θεάματα, ὁ Διονύσιος, ὁ πολὺς τὰ θεῖα, τοῖς πιστοῖς ἐκήρυξε, καὶ τὸ ὑπερφυὲς τῶν δογμάτων σου, μεθ' οὗ δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γεναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν τῶν πόλεων ἀνασσαν, Ἀθηνῶν τὴν ὑπέρτιμον, πόλιν εὐφημήσωμεν τὴν ἐνέγκασαν, τὸν ἱεράρχην τὸν

ἔνθεον, ῥητόρων ἔξοχον, τὸν λαμπρύναντα ἡμῶν, διανοίας διδάγμασι, καὶ κοσμήσαντα, τὰς χορείας τῶν ἄνω τῶν Ἀγγέλων, Ἱερόθεον τὸν μέγαν, καὶ ὑμνολόγον θεόληπτον.

Οὔτε θρόνος βασιλείος, οὔτε κράτος παγκόσμιον, οὔτω κατευφραίνουσι τὴν θεόφρονα, τῶν Ἀθηναίων Μητρόπολιν, ὡς κράτος τὸ ἔνθεον, τὸ κατὰ τῶν δυσμενῶν, ὀρωμένων δυνάμεων, νοουμένων τε, ὃ παρέχει ὁ μέγας πολιοῦχος, καὶ θερμὸς αὐτῆς προστάτης, ὁ ἱερὸς Ἱερόθεος.

Ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, ταῖς αὔλοισι μακάριε, παρρησίαν ἔχων τε πρὸς τὸν Κύριον, ἀδιαλείπτως ἰκέτευε, τῷ συνωνυμοῦντί σοι, τῷ τὴν μνήμην σου θερμῶς, ἐκτελοῦντι καὶ πίστει σε, λιτανεύοντι, τὴν εἰρήνην δοθῆναι φωτισμόν τε, καὶ ἰσχὺν κράτος καὶ νίκης, κατὰ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πιστοί, τὸν θεολόγον τὸν δεύτερον εὐφημήσωμεν, Ἱερόθεον τὸν φερώνυμον, καθαρότητι γὰρ βίου, κωρητικὸν τοῦ Πνεύματος δοχεῖον ἀναδειχθεὶς, τὰς ὑπὲρ νοῦν ἐμφάσεις ἐδέξατο, καὶ ὑψηγόρος ἱεροφάντης, τῆς τοῦ Θεοῦ κρυφιομύστου σοφίας ἐγένετο, μονάδα γὰρ Θεότητος, ἐν τρισὶ προσώποις γνωριζομένην ἐθεολόγησε, καὶ τὰ τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον διατρανώσας ἐδήλωσε· διὸ γηθοσύνως ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ ἁγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανέστραφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'. 7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἔρῳ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ

βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς.
 Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες
 εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι
 πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.
 Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ
 ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ
 λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη
 ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ
 στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ
 στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ
 ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν
 ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ
 πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.32)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν
 ἐπίστανται χάριτας· Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν,
 δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου.
 Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς·
 υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς
 αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις
 διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ
 δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ
 αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας
 καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία
 Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς
 ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς
 θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς

αὐτὴν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστης γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα

συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαὶ αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε· Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις, καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει.

Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρόν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας,

οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς. Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέρχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὥς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων, ἴδωμεν οὖν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεῖ καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἷ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου ἐξουσίαν, καὶ σφάζων ἐν καιρῷ θλίψεως καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς Ὀσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Λιπή. Ἦχος α'.

Ἡ ἡλιοστόλιστος γυνή, ἣν ὁ τῆς θεολογίας ὑψιπετης αἰτός, ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ ἐθεάσατο, τὴν τοῦ Χριστοῦ φασὶ πίστιν ὑπαινίττεται, οὐράνιον γὰρ φῶς ἐστὶν ἀληθῶς παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων προερχόμενον, σοφία ἐστὶν ἣν κατὰ Παῦλον, οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκε, ταῖς παμφαέσιν οὖν ἀκτῖσιν αὐτῆς καταγλαῖσθεις Ἱερόθεε, ὁλοπόθως αὐτῇ προσῆλθες τῆς τοῦ αἰῶνος τούτου σοφίας τὴν οὐράνιον, περὶ πλείου ποιησάμενος.

Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου αἰτοῦ, ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιφοιτήσαντος, οἶονεὶ δυσὶ πτέρυξι Πέτρῳ καὶ Παύλῳ, πετασθεῖσα ἡ οὐράνιος γυνή, διῆλθεν ἀπὸ θαλάσσης, κατὰ τὸν προφήτην, ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, μέχρι δυσμῶν· ὃ τῆς μεγάλης βουλῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπείρου σοφίας, τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο, ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφοὺς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἀγενῆ καὶ ἐξουθενημένα, καὶ τὰ μὴ ὄντα ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, οἷς λίαν ἐμφρόνως πειθαρχῶν σοφὲ Ἱερόθεε, ὁμότροπος αὐτοῖς ἐγένου καὶ ἰσαπόστολος.

Ὁ αὐτός.

Φερωνύμως ἱερὸς Θεῷ ἀνεδείχθης, ἱεροφάντορ Ἱερόθεε, Παύλῳ γὰρ τῷ οὐρανίῳ μυσταγωγῷ ἐπόμενος, καὶ ταῖς ἐκείνου φωτιστικαῖς θεηγορίαις φωτιζόμενος, τῷ ἀληθεῖ προσήγγισας Θεῷ τὴν ἀντίθεον τῶν εἰδώλων λατρείαν ἀπειπάμενος· διὸ καὶ

ὕπ' αὐτοῦ τῆς νεοσυλλέκτου Ἐκκλησίας ποιμὴν
προχειρισθεῖς, καὶ ταύτην ὁσίως καὶ δικαίως
ποιμάνας ἐν τῇ ἀνθηρᾷ τῶν ὀρθῶν σου λογίων πόα,
σὺν αὐτῇ ἐν οὐρανοῖς συναγελάζη αἰοίδιμε.

Ἦχος δ'.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, καὶ
ἀπλοῦς τῷ τρόπῳ Παῦλος, τῆς σοφίας τὰς συμπλοκάς,
καὶ ἀποδείξεις τὰς σοφιστικάς, ὡς νηπίων
ἀποδείκνυσι ψελλίσματα· θεία δύναμις, αὕτη ἐστὶν ἡ
νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν, οὐκ ἐν
πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ
Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος, οὗ
τῇ πανσθενεῖ ἐνεργείᾳ, ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν
μεταστοιχειωθείς, θεολογίας δόγματα, ὡς ποταμὸς
ἀνέβλυσας τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, οἷς καθ'
ἐκάστην ἀρδομένη, χρεωστικῶς γεραίρει σε Πάτερ
Ἱερόθεε.

Ὁ αὐτός.

Τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς, τῷ τῶν ἐθνῶν Ἀποστόλῳ,
Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευθεῖς Ἱερόθεε, παρ' αὐτοῦ τὰ
ξένα καὶ ἀπόρρητα, τῆς ὑπερσόφου σοφίας μεμύησαι
δόγματα· ὅθεν ὡς φωστὴρ διαυγέστατος, ἐν τῷ τῆς
Ἐκκλησίας διέλαμψας στερεώματι· καὶ ἀστραπαῖς τῶν
θείων λόγων σου, τῆς τῶν Ἑλλήνων μωρανθείσης
σοφίας, τὸν ζόφον ἀπήλασας, καὶ λαοὺς
ἐφωταγώγησας πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ὡς
παρρησίαν οὖν ἔχων τῇ μνήμῃ σου, Χριστὸν τὸν Θεόν,
ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἰς ὅρος θείων ἀρετῶν ἀνελθὼν παναοίδιμε, καὶ εἰς τὸν γνόφον εἰσδύσας τοῦ Πνεύματος, συνανεκράθης τῷ Θεῷ καὶ διανοίας πλαξὶ τὸν νόμον ἐδέξω τῆς χάριτος· διὸ καὶ πλουσίως, τὰς τῶν προσερχομένων σοι ψυχὰς, τῷ ζωτικῷ σου λόγῳ διέθρεψας· ὅθεν κατὰ χρέος τὴν σεβασμίαν μνήμην σου ἐκτελοῦντες Ἱερόθεε, ἐκτενῶς δεόμεθα, πρέσβευε τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ιεράρχην τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς πίστεως τὸν πῦργον, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὧ φιλέορτοι ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ διαυγέστατε, καὶ ποιμὴν ἀγιώτατε, Ἱερόθεε πάνσοφε· χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ τὰ ἀπόρρητα καὶ ξένα τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας διατρανώσας μυστήρια· ἀλλὰ μὴ παύσῃ δεόμεθα, πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν παισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ἱεραρχῶν καλλονή, τῆς Ἐκκλησίας ἡ κρηπὶς ἡ ἀκράδαντος, ὁ στῦλος τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἐδρασμός, τῶν ἐλληνιζόντων ἡ κατάπτωσις, λαμπτήρ ὁ φανώτατος, καὶ φωστήρ ὁ λαμπρότατος, σκότος ἀγνοίας, ἐκδιώξας σοῖς δόγμασι, καὶ διδάγμασι, τοῖς πανσόφοις τοῦ πνεύματος, ρεῖθρον τὸ διειδέστατον, πηγὴ ἡ ἀένναος, ἡ καταρδεύουσα ἅπαν τῆς Ἐκκλησίας τὸ πρόσωπον, Χριστὸν καταπέμψας, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις, ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι, τρυφῆς ὁ χειμάρρους, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος, ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβὴς φύλαξ ἔννομος, ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, πάνσεπτε Ἰερόθεε, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, εὔηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν γραφῶν ἐρμηνεύουσα, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται.

Αἴγλη, φιλοσοφίας τῆς σῆς, τὴν τῶν Ἑλλήνων σκοτομήνην διέλυσας, πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῷ, θεοφόρε φθάσας καὶ θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὠμίλησας, διαφανεῖς γὰρ τὸν σὸν νοῦν ὥσπερ ἔσοπτρον

ἐργασάμενος, τὸ τρισὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω θεόληπτε, καὶ τὴν ἀκτῖνα πλουσίως, τὴν ἐνιαίαν ἐχώρησας, ἣν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Ἦχος πλ. α'

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τοῦ θεοφόρου Πατρός, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν ἱεράρχην κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντα ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς σεπτῆς Τριάδος σεπτὸν ἱερομύστην, συνελθόντες εὐφημήσατε· οἱ φιλόσοφοι τὸν σοφόν, οἱ ἱερεῖς τὸν ποιμένα, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην, οἱ ἐν θλίψεσι τὸν παραμυθοῦντα, τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν κυβερνήτην, οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, θεῖον ἀρχιεράρχην ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἵπομεν· πανάγιε διδάσκαλε, πρόφθασον ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν τοῦ ἄδου βασάνων, γεέννης λυτρούμενος καὶ αἰωνίου πυρός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν

κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου ἠλίευσαι, ταῖς θεηγόροις πλοκαῖς, καὶ
ὅλος γεγένησαι, ἱερωμένος Θεῷ, σοφὲ Ἱερόθεε, σὺ γὰρ
φιλοσοφίας, ταῖς ἀκτῖσιν ἐκλάμπων, ὥφθης
θεολογίας, ἀκριβοὺς ὑποφήτης, δι' ἧς
μυσταγωγούμεθα, Πάτερ τὰ κρείττονα.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τὸν Παύλου μαθητὴν τε καὶ τῆς οἰκουμένης
διδάσκαλον, τὸν τῶν Ἀθηνῶν ἱεράρχην καὶ κήρυκα
τῆς πίστεως, τὸν μέγαν καὶ πάνσοφον πιστοί,
ἐκφάντορα τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ Ἱερόθεον, ἐν
ᾧμοις χρεωστικῶς ἀνευφημήσωμεν ἅπαντες, τὸν
βλύσαντα ὡς νάματα ἡμῖν, διδάγματα ἐνθεα σαφῶς,
καὶ Θεὸν τῷ βίῳ εὐφράναντα, τὸν μόνον πολυέλεον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ
ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ
σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

*Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.*

Δογματῶν ἀστραπαῖς, ὥσπερ ἥλιος Πάτερ, ἐφώτισας
τὴν γῆν, καὶ εἰδώλων τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας,
Ἱερόθεε πάνσοφε· ὅθεν δέομαι, τοῦ αἰωνίου με
σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας,
εὐχαῖς σου ἀξίωσον.

Δόξα.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν
κήρυκα Χριστοῦ, Ἱερόθεον ὕμνοις, ἀξίως
εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, τὸν ἀήττητον,
καὶ ἀσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ
σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον
ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ
πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας,
ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ
προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.*

Θεῖον ἔδρασμα, τῆς Ἐκκλησίας, Ἱερόθεε,
ιεροφάντορ, ταῖς διδαχαῖς σου τὴν ἀθεΐαν ἐξέτεμες,
τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ σὺν τῷ
Παύλῳ τὴν πίστιν τετήρηκας, λοιπὸν πεπλήρωται, ὁ

πόθος ὁ σὸς αἰοίδιμε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν ... Θεοτοκίου.

Θρόνος πάγκρυσος, τοῦ Βασιλέως, καὶ
Παράδεισος, διηνηθισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε
Πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα,
εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ
ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν
λόγων τῶν θεϊκῶν, τοῖς πᾶσι ἐξελάμψας, ὡς φωστὴρ
διαυγέστατος, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, μονάδα
ἐκήρυξας, θεολόγων ἀκρότης, γενόμενος πάνσεπτε·
ὅθεν κατὰ χρέος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἀξίως
τιμῶμεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι, Ἱερόθεε πάνσοφε·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφρσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην
σου.

Δόξα. Καὶ νῦν ... Θεοτοκίου.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ
τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον,
ποντουμένην Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ
φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου πεσεῖν
κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ Σου
πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν
εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω Σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ

Θεῶ, τῶν παισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· Σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός Σου.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
 Προκείμενον: *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.*

Στ.: *Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται.*

Εὐαγγέλιον, ἱεραρχικόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Χοροβατῶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ τῷ ἀδύτῳ φέγγει καταλαμπόμενος πάνσοφε, μὴ διαλλίπης ἐποπτεύων τοὺς ἐπὶ γῆς ἄσμασιν τὴν πανέορτον, γεραίροντες μνήμην σου, καὶ τῷ Χριστῷ καθικετεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀγίου δύο.
 Ὁ α' Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: *Τὴν φωσφόρου σου, Παμμάκαρ μνήμην σέβω. Θεοφάνους*

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας
 Τὸν οὐρανοφοῖτην μυσταγωγόν, θεόληπτον Παῦλον,
 τὸν τοῦ κόσμου σαγηνευτήν, διδάσκαλον ἔχων
 θεωρίας, τῆς ἀνωτάτω μύστης γέγονας.

Ἡ πνευματοκίνητος ἐμφανῶς, τοῦ Παύλου σε γλῶσσα, φθεγγομένη τὰ τοῦ Θεοῦ, μυστήρια Μάκαρ περιέσχε, καὶ θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Νυττόμενος πόθῳ πνευματικῷ, καὶ θείοις λογίοις, ἐν συνέσει προσομιλῶν, τῷ πάντων Δεσπότη πανιέρους, θεολογίας ἀνατέθεικας.

Θεοτοκίου

Φωτὸς αἰδίου θεοπρεπές, δοχεῖον Παρθένε, γενομένη καὶ καθαρὸν, κηλίδων με πάσης ἁμαρτίας, καὶ μολυσμάτων πλῦνον Δέσποινα.

Ὁ β' Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἱεροθέῳ ἄσμα σὺν πόθῳ δεύτερον μέλπω. Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ.. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Ἱμειρομένῳ προσάδειν σοι, τῷ σοφῷ ὡς ἐν ζοφῷ ὄντι μοι, τῆς κακίας καὶ παθῶν, φωτισμὸν καὶ ἔλλαμψιν· διὸ τῷ φωτὶ παρεστηκῶς, ἐπικατάπεμψον.

Εὗγε βοῶ σοι παμμάκαρ, εὗγε τῆς σῆς νουνεχοῦς φρονήσεως καὶ συνέσεως πολλῆς, τῆς μωρᾶς γὰρ λίαν σὺ σοφῶς, προκρίνας τὴν ἀληθῆ σοφίαν τεθαυμάστωσαι.

Ῥημάτων Παύλου τοῦ Θεοῦ ἀκουτισθεῖς, ἀδιστάκτως ἔδραμες, πρὸς Θεὸν τὸν ἀληθῆ, αὐγασθεῖς μακάριε, τὸν νοῦν ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, αἷς νῦν με καταλάμπρυνον.

Θεοτοκίου

Ὅλος δὴ πλήρης ὑπάρχων ὁ τοῦ Θεοῦ, Θεὸς Λόγος
πάνανγε, ἀκενώτως ἐν τῇ Σῇ κενοῦται καὶ ἅπαντες
ἡμεῖς, τοῦ δωρήματος αὐτοῦ Κόρη μετέσχομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος

Ὡς ιερολογοῦντα, τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ τῆς
εὐσεβείας τὸν λόγον, ἀνακηρύττοντα, πάντες τιμῶμέν
σε, χαρμονικῶς συνελθόντες, μάκαρ Ἱερόθεε καὶ
μακαρίζομεν.

Συντονία καὶ νεύσει, καὶ θεϊκῷ ἔρωτι, πρὸς τὸν
εὐεργέτην τῶν ὅλων, ἀνατεινόμενος, τὸν νοῦν
ἐλάμπρυνας, μαρμαρυγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, καὶ ψυχὴν
ἐφραίδρυνας Μακαριώτατε.

Φερωνύμως ἐκλήθης, καὶ ἱερὸν ἔνθεον, καὶ
ἡγιασμένον θεόφρον, ὥφθης ἀνάθημα, τῷ
Παντοκράτορι, καὶ Ποιητῇ τῶν αἰώνων, καὶ ναὸν
ἐκόσμησας, τὸν ἐπουρανιον.

Θεοτοκίου

Οὐρανὸν ὁ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς Ἄχραντε, γῦρον
ὁ κατέχων τὰ πάντα, φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς
ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε
στήριγμα, πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Ἄτερος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Θεὸς ὁ ἄγνωστος ἐκ σοῦ ἔγνωσται εἰσηγήσει,
θεοκῆρυκος Παύλου, καὶ πιστεύεται ὁμοῦ, καὶ
κηρύττεται πανταχοῦ, εὐφραδεῖα ὅση στομυλία τε.

Ἐτέθης λύχνος φαεινός, ἐπὶ γε τῆς λυχνίας, Ἱερόθεε
μάκαρ, Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν, κατα φωτίζων αὐτοὺς
ταῖς σοφαῖς ἀεὶ διδασκαλίαις σου.

Ὡς ἑωσφόρος πρωῒνός ἐξανέτειλε κόσμῳ, ἡ
πανένδοξος μνήμη, Ἱεράρχου τοῦ σοφοῦ,
καταλαμπρύνουσα πιστοὺς, τοὺς αὐτὴν πιστῶς
γεραίροντας.

Θεοτοκίου

Ἀγνή Μαρία καὶ σεμνή, μακαρία ἐγένου, ὡς
μακάριον μόνον, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Θεόν τε
πάντα δρακί, τῇ ἰσχύει τῇ Αὐτοῦ συνέχοντα.

Κάθισμα Ἦχος γ'. Θείας πίστεως

Πᾶσαν ἡρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὥσπερ νάμασι
ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐκβλύζων τὰ
δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ, ὁ Χριστὸς ἐν σοί,
ἐπανεπαύσατο ὃ Ἱερόθεε· Πάτερ ὅσιε, αὐτὸν ἐκτενῶς
ικέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.. καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ
γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ
μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου
φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· Αὐτὸν ἐκτενῶς
ικέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε

Ῥητορικαῖς, θεηγορίαις ἐλάμπρυνας, τὰς χορείας,
μάκαρ Ἱερόθεε, τὰς τῶν πιστῶν, καὶ τὸν ἱερόν,

σύλλογον θεόφρον, τῶν Ἀποστόλων κατηύφρανας,
ἐκστάσει θειοτέρα, κεκρημένος καὶ ψάλλων· τῇ
δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅλος Θεῷ, ἱερωμένος γεγένησαι, ὀλοτρόπως,
μάκαρ ἐξιστάμενος, ταῖς πρὸς αὐτὸν θεολογικαῖς,
ἱερολογίαις, Ἱεροφάντορ θεόληπτε καὶ θεῖος
ὕμνολόγος, καὶ σοφὸς θεηγόρος, τοῖς παροῦσιν
ἐμφρόνως κρινόμενος.

Νῦν καθορῶν, Πάτερ τὰ θεῖα τρανότερον,
παρελθόντων, πάντων ἱερώτατε, τῶν αἰνιγμάτων καὶ
τῶν σκιῶν, ταῖς ἀληθεστάταις, τῆς θεοπτίας ἐμφάσει,
δυσώπησον σωθῆναι, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· Τῇ
δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Σὺ τὸν Θεόν, τὸν ἀχωρήτως χωρούμενον, ἐν κοιλίᾳ,
Πάναγνε ἐχώρησας, ὡς καθαρὰ καὶ παρθενικαῖς,
καθωραϊσμένη, φαιδρότησιν ἀειπάρθενε· διὸ σε
Θεοτόκον, ἀληθῶς εὐφημοῦμεν, καὶ τὸν τόκον σου
πίστει δοξάζομεν.

Ἄλλος. Χριστὸς μου δύναμις.

Σοφίας ἔλλαμψις, περιεχύθη σοι, οὐρανίου
παμμάκαρ, ἧ ἔλλαμφθεις πᾶσαν τὴν ὑφήλιον,
καταλαμπρύνεις ἀληθῶς ταῖς λαμπραῖς θεηγορίαις
σου.

Μωρὸν Χριστοῦ μου ὁ Σταυρὸς, σοφώτερον τῶν
ἀνθρώπων, δι' αὐτοῦ γὰρ ἐμφανῶς, σοφὸς

καταβέβληνται, καὶ σωτηρία τῷ κόσμῳ καὶ ἀνάστασις
δεδώρηται.

Ἄλλοιός γέγονας ὃ Ἱερόθεε, τὸν Θεὸν γὰρ τὸν ἕνα σὺ
σεβασθεῖς, τὸν ὅλον ἀλήθειαν, τοὺς ψευδωνύμους καὶ
πολλοὺς θεοὺς κατεμυκτήρισας.

Θεοτοκίου

Σκοτοῦται ἅπασα βροτῶν διάνοια, ἐρευνῶντων
Παρθένε, τὸν τοκετόν, ὃν γὰρ προεώρακεν, ἐν θυέλλῃ
Μωϋσῆς ἐν ἀγκάλαις Σου ἐβάστασας.

Ὡδὴ ε'. Ἵνα τὴ με ἀπώσω

Ὁμοδιαίτος Μάκαρ, τῷ τῶν Ἀποστόλων ὑπάρχων
συστήματι, σὺν αὐτοῖς ἐπέστης, τῇ κοιμήσει τῇ θείᾳ
θεσπέσιε, τῆς τὸν Ζωοδότην, σωματικῶς ἡμῖν
τεκούσης, Παναγίας ἀγνῆς Θεομήτορος.

Ὑπερφυῶς ἐννοήσας, καὶ πρεσβευτικῶς τὰ ὑπὲρ
λόγον θεάματα, ὑφηγήσω πᾶσι, τοῖς πιστῶς
δεχομένοις τὴν ἔλλαμψιν, καὶ τὰς σὰς Παμμάκαρ,
συνοπτικὰς θεολογίας, συνιέναι ποθοῦσι πανάριστε.

Πανολβίαις ἀκτῖσι, τῆς ὑπερφυοῦς φωταυγίας
λαμπόμενος, ἀκριβεῖα θείων, ἀποδείξεων καὶ
καθαρότητι, τῶν πολλῶν ἐκράτεις, χρόνου τριβῇ καὶ
θεωρίᾳ, σοφωτέρα τὰ θεῖα μυοῦμενος.

Θεοτοκίου

Ἀπειράνδρως Παρθένε, τὸν ἀπεριόριστον φύσει
θεότητος, ἀνδρωθέντα Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς
ἀνθρώπους συνέλαβες, ἐξ αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν
διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Ἄλλος. Τῷ Θεῷ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἵποχωροῦσι τὰ ἰσχυρά, τὰ τῆς οἰκουμένης καὶ σοφά, ὃ τοῦ Σταυροῦ τῆς δυνάμεως! Τοῖς ἀσόφοις ὄντως τὸν Χριστόν, ὡς Λόγον Θεοῦ, ἐν ἀσθενείᾳ τοῖς πᾶσι καταγγέλλουσι.

Νεκρώσας ἅπαντα τὰ ἐν γῇ, καὶ τῶν χαμαιζήλων μηδαμῶς, Πάτερ μηδενὸς προσαπτόμενος, ὑπερήρθης ἄνω σοφέ, εἰς γνῶσιν Θεοῦ τοῦ ὄντως ὄν προσαπτόμενος, ὑπερήρθης ἄνω σοφέ, εἰς γνῶσιν Θεοῦ τοῦ ὄντως ὄν θεηγορίαις ἐκήρυξας.

Πόθῳ τῷ Θεῷ σὺ πυρσευθεῖς, καταφλεγόμενη ἐν ψυχῇ τοῦτον ἐζήτησας Ἄγιε, οὗ τῇ ἀγαπήσει προσέσχες αὐτό· ὅθεν ἀκούεις παμμάκαρ καὶ θεόληπτος.

Θεοτοκίου

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός, ἐπὶ τὸν Σὸν κόλπον ὃ ἀγνή, βαβαὶ σαρκοφόρος κάθηται, ὡς ἐπὶ θρόνου ὄντως Ἁγίου αὐτοῦ, ἀκατάληπτον τὸ θαῦμά Σου Κόρη πέφυκε.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ

Μυήσει θεοπρεπεῖ, τὴν θείαν γνῶσιν μυούμενος, τοὺς λόγους Πάτερ τοὺς σοὺς, ὡς δεύτερα λόγια, σαφῶς καταλέλοιπας, ἱερογνωσίαις, τὰς ψυχὰς ἡμῶν φωτίζοντα.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Θεομακάριστε, κεκαθαρμένη ψυχῇ, τὸ ὄντως μακάριον καὶ μόνον ἐράσμιον, ἀγαπήσας κάλλος, τοῦ Σωτῆρος Ἱερόθεε.

Ἀχράντοις ἐπιβολαῖς, ἐνατενίζων θεόληπτε, ταῖς νοηταῖς ἀστραπαῖς, τῶν θείων ἐλλάμψεων, τῆς τούτων μεθέξεως, καὶ φωτοδοσίας, κοινωνὸς ὥφθης μακάριε.

Θεοτοκίου

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν· ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Θεολόγος ἄριστος, καθωράθης ἀληθῶς, θεολογῶν πανάριστα, μυστηρίου τὴν γνῶσιν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἀρρήτως ἐκλάμπαντος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων Ἰερόθεε

Ὡράθης ὡς ἄνθρωπος καταβάς, ἐπὶ τῆς γῆς, υἱὸς Θεοῦ ὁ ἄχρονος, καὶ ἐν χρόνῳ ἐγένετο καθ' ἡμᾶς, ἦν δὲ συγκατάβασιν ὑψηγορίαν, τῷ κόσμῳ ἀνεκήρυξας.

Δι' ἄμετρον ἔλεος, ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ, ὁ ἀπαθὴς θεότητι, ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος τε δὴ καὶ Θεός, ὃ καὶ σὲ ἀνείλκυσε, πρὸς ἑαυτὸν παμμάκαρ Ἰερόθεε.

Θεοτοκίου

Ἐκ ρίζης βλαστήσασα, ὧ Μαρία Ἰεσσαί, τὸν φυτουργὸν προήνεγκας τὸν τοῦ κόσμου ξηράναντα τῷ Σταυρῷ τῷ θείῳ φυτῷ Αὐτοῦ, παραφυάδας καὶ ὅλον ἡμερώσαντα.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ

Τὸν Ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς
μυηθέντες διὰ σοῦ ξένα καὶ ἄρρήτα· ἀνεδείχθης γὰρ
θεόληπτος ὑμνολόγος. Ἀλλὰ πρέσβευε παμμάκαρ.
Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύεσθαι,
ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ Θεόσοφε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, ἀρεταῖς χρηματίσας, ὁ μέγας
Ἱεροθεος πᾶσαν, ὡς ὑπόπτερος ἐμυήθης τὸν νοῦν, τὴν
οὐράνιον γνῶσιν· διὸ ἄσμασιν ὡς ἄγγελον τιμήσωμεν,
βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, ὁ γνοὺς Χριστὸν διὰ Παύλου·

χαῖρε, πολλοὺς πρὸς Χριστὸν ὁ στρέψας.

Χαῖρε, βίβλος θεοχάρακτος, μυστηρίων θησαυρέ·

χαῖρε, πίναξ θεομόρφωτε, καὶ διόπτρα οὐρανοῦ.

Χαῖρε, φραγμὸς ἀσεβῶν παρωδίας·

χαῖρε, φωστήρ τοὺς πιστοὺς καταυγάζων.

Χαίροις, Πάτερ Θεόσοφε.

Συναξάριον

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱεροθέου,
Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Ἱερόθεος ἱερώθη σοι πάλαι,

Νῦν δ' αἶ μεταστάς, καὶ συνήφθη σοι Λόγε.

Ἡοῖ σῆμα κάλυψε τετάρτη Ἱερόθειον.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις

Ἁγίων τὰ ἅγια, κατανοῆσαι σπεύδων Μακάριε, καθαρότητα βίου, καὶ θεωρίας θείας ἀκρότητα, σοφῶς ἐκτῆσω, καὶ ψάλλων ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ συγγραμμάτων ἡ καλλιέπεια, κατευφραίνει τοὺς πόθῳ, προσομιλοῦντας καὶ διανίστησι, πρὸς ὑμνωδίαν κραυγάζειν διδάσκουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονάδα θεότητος, γνωριζομένην ἐθεολόγησας, ἐν προσώποις Τριάδι, καὶ ὑμνουμένην ἐν ὑποστάσεσι, τρισὶ θεόφρον, καὶ ψάλλων ἀνέμελπες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρθενομήτορ ἄνευ γεγέννηκας, τὸν δεσπόζοντα πάντων, τῶν ὁρωμένων καὶ νοουμένων Ἀγνή, ὃν ἀνυμνοῦντες, συμφώνως κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος. Δροσοβόλου μὲν τὴν κάμινον.

Ὑπομένων μὲν ὑπέμεινας, ἀνάστασιν εὐαγγελιζομένῳ σοφῶς, Ἀποστόλῳ δὲ θεοπνεύστῳ καὶ τὸν Ἰησοῦν, παρ' οὗ καὶ ἐξέμαθες βοῶν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῖς παντέρπνοις ἱερόσοφε ῥήμασι, Διονυσίου ὡσὶν, ἃ δὴ προεδιδάχθης ἐκδιδάξας, καὶ αὐτὸν ὡσαύτως

κατέπεισας βοῶν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐφροσύνης ἡμῖν πρόξενος ἐγένετο, Ἄγιε ἡ μνήμη ἡ σή, ἐν ἧ συμφώνως ὡς ἱεροφάντορα Θεοῦ, ἐν ὕμνοις σε ἅπαντες πιστοί, ἀνευφημοῦμεν εὐλαβῶς πανηγυρίζοντες.

Θεοτοκίου

Ῥαθυμίαν με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν ἄκραντε, θείων πράξεων, ἐνισχύουσά με, κατ' ἐχθρῶν, αἰεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς δελεαζόμενον.

Ὠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον

Ἡ πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου ἐνέργεια, τῇ καθαρωτάτῃ σου ψυχῇ σκηνώσασα, θεόληπτον κήρυκα, καὶ θεηγόρον ἔδειξεν, ἱεροπρεπῶς τὸν Λυτρωτὴν ἀνυμνοῦντα, καὶ πίστει μελωδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέτ' εὐσεβοῦς ζητήσεως, ἐρευνήσας τὰ ἄρρητα, τῆς οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ μυστήρια, τρανῶς ἐφανέρωσας, ὑψηγορία χρώμενος, καὶ τῇ γλυκυτάτῃ, τῶν σῶν λόγων συνθήκῃ, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ πανολβία χάρις σε, θειοτέρας ἐμπνεύσεως, καὶ θεολογίας, ἀκριβοῦς ἐνέπλησεν, ἐντεῦθεν ἀνέβλυσας, ὡς ποταμοὺς τὰ δόγματα, τὰς τῶν Ἀποστόλων, κατευφραίνων χορείας, μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις·

Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Νενεκρωμένην Πάναγνε, τὴν ψυχὴν μου τοῖς παισίμασι, καὶ κεκακωμένην, ἰοβόλῳ δήγματι, Θεὸν τὸν δυνάμενον, ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἡ ἀπειρογάμῳς ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὀλικῶς ἀγαπήσας, σὺ τὸ ἀκρότατον ὀρεκτῶν ἐγκρατεία, Πάτερ ἐκέχρησο· ἅπαντα γὰρ σὺ ὑπερεῖδες πανόλβιε, οὗ καὶ ἀπολαύεις, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεουργεῖται ἐκ πλάνης πρὸς τὴν ἀλήθειαν, μετελθὼν ὡς ἐκέφρων ὃ Ἱερόθεε, εἰδῶλα γὰρ ἀργυροχρύσου ἔλιπες, καὶ Θεῷ προσήλθες τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Μὴ μὲ στήσεις ἐν ᾧρα Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων ὄντα κατάκριτον, ἀλλὰ τὸν πικρὸν στεναγμὸν μου δεξάμενος, σῶσόν με πρεσβείαις τῆς Σῆς Μητρὸς οἰκτίρμων.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς

Σοφίας ὑπερσόφου ὡς ἐραστής, γεγονὼς τῶν χαρίτων τὸν στέφανον, τὸν εὐπρεπῆ, χαίρων ἐκομίσω νῦν παρ' αὐτῆς, καὶ χορευτῆς οὐράνιος, περὶ τὸν τῶν

ὅλων Δημιουργόν, γενόμενος δυσώπει, σωθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Ἱερόθεε.

Ἑσκήνωσας τὰς ἄνω θείας αὐλὰς, καὶ μονὰς αἰωνίους κατώκησας, καὶ στρατιαῖς, νῦν συνεορτάζεις ἀγγελικαῖς, σὺν Ἀποστόλων τάγμασιν, οἷς καὶ συναυλίζῃ χαρμονικῶς, μεθ' ὧν καὶ συναγάλλῃ, τοῖς πίστει σε τιμῶσι, θείαν εἰρήνην ἐξαιτούμενος.

Βεβαίως ἀντιδόσεις ἀπολαβὼν, ὧν ἐν γῇ τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, διηνεκεῖ, πόθῳ ἀνανεύων πρὸς τὸν Θεόν, νῦν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Πάτερ Ἱερόθεε ἱλασμόν, δοθῆναι τοῖς ἐν πίστει, τὴν μνήμην σου τελοῦσι, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Θεοτοκίον

ὦ Μῆτερ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, μητρικῇ παρρήσίᾳ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱόν, σῶσαι δυναστείας τυραννικῆς, τοὺς αἰχμαλώτους δούλους σου, καὶ συκοφαντίας τῶν πονηρῶν, ἀνθρώπων καταργῆσαι, γαλήνην τε βραβεῦσαι, καὶ σωτηρίαν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἐν σοὶ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, διηνεκῶς οἰκήσασα, τοῖς πέρασιν ἔδειξεν, ὑψηγητὴν πανάριστον, δογμάτων Θεοῦ, τούτων δ' ὑψηγορίαις, πιστοὺς εὐφραίνοντα, τοὺς ἐν ὑμνωδίαις ἱεραῖς σὲ μεγαλύνοντας.

Λαμπρὸς τῷ βίῳ καὶ κατορθώμασιν, ὡς γεγονὼς ἐν γῇ Ἀποστόλοις συνεφίστασαι, τῇ θείᾳ κοιμήσει τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ, ἣν ἱερολογίαις Πάτερ θεόληπτε,

πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς παμμακάριστε
προέπεμψας.

Παρεῖναι ἔδει ὃ Ἱεροθέε, σοῦ τὴν αὐδὴν τὴν πᾶσαν
ἀκοὴν καθηδύνουσαν, καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναύδῳ τε καὶ
πᾶσιν ἰσχνῷ μέλπειν σ' ἐπιχειροῦντι· ἀλλ' ἐπίδε Ἅγιε,
τοῖς ἐξ εὐμενείαις, κἂν μικροῖς προσφερομένοις σε.

Θεοτοκίου

Ὡς Σὺ οὐδέποτε κεχαρίτωτε, ἐκ γενεῶν ἀρχαίων
οὐδεμία πανάμωμε, Σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν
ἀσύγκριτον ἔσχες ἀγιωσύνην καὶ καθαρότητα· ὅθεν
ὑπεδέξω τὸν Θεόν, ἐν Σοὶ σαρκούμενον.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁ τοὺς σοφοὺς δρασσόμενος τῇ αὐτῶν πανουργία,
μόνος Θεὸς ὁ πάνσοφος, καὶ σὲ αὐτὸν ἐδράξατο· διὰ
τῆς Παύλου σαγήνης ἔγνω γάρ, ὡς μωρία παρὰ Θεῷ
σαφῶς ἐστὶν ἢ τοῦ κόσμου σοφία, διὸ μωρός, ἐν τῷ
κόσμῳ γέγονας, ἵνα γένη παρὰ Θεῷ πανόλβιε, σοφὸς
ὡς καὶ ἐγένου.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει Σου, Παναγία Παρθένε,
παρῆν ὁ Διονύσιος, σὺν τῷ Ἱεροθέῳ καὶ Τιμοθέῳ τῷ
θείῳ, ἅμα τοῖς Ἀποστόλοις, ἕκαστος ὕμνον ᾄδοντες,
πρόσφορον τῇ σῇ μνήμην· μεθ' ὧν καὶ νῦν πᾶσα
γλῶσσα, βρότειος ἀνυμνεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ
λοχεύτριαν, καὶ τοῦ κόσμου προστάτην

Ἑτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅτε ἡ Μήτηρ τοῦ Λόγου, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, μεταναστεύουσα ὤφθη, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, σὺ Ἱερόθεε ὕμνοις, ἐπέστης ταύτην προπέμπων.

Αἶνοι. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Δεῦτε τῆς σοφίας τὴν πηγὴν, καὶ θεολογίας τὴν βρύσιν, τὴν ἀδαπάνητον, κήρυκα τὸν ἔνθεον, καὶ ἱερώτατον, Ἱερόθεον ἅπαντες, ὑμνήσωμεν πόθῳ, οὗτος ἐκάστοτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, δέησιν, ποιεῖται Κυρίῳ, ἔλεος ἡμῖν δωρηθῆναι, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὅργανον κρουόμενον πνοαῖς, θείαις ἀνεδείχθης παμμάκαρ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, μέλος ἐναρμόνιον ἀναφθεγγόμενος, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, δογμάτων τε θείων, πάντας πρὸς ἐπίγνωσιν ἀνακαλούμενος, τῆς τοῦ λόγου σαρκώσεως, εἰδώλων τε πλάνην, τούτους ἐξαιρούμενος, καὶ πρὸς Χριστὸν ὁδηγῶν· ὅθεν, ὡς Ἀπόστολον θεῖον, πάντες ἐπιγινόντες ὕμνοις, ἀποστολικοῖς ἀνευφημοῦμέν σε.

Χρίσματι χρησθεὶς τῷ νοητῷ, τῆς ἱερωσύνης παμμάκαρ, ἀρχιερεὺς Ἀθηνῶν, εὖνομος γεγένησαι γλῶσσαν πυρίπνοον, ἐκ τῶν ἄνω δεξάμενος, καὶ φλέγων σοφίαν, ἐλλήνων τὴν ἄσοφον, καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον, ἔλκων, φῶς τῆς πίστεως πάντας, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀναπέμπων, ἔνθα φῶς ὑπάρχει τὸ ἀνέσπερον.

Δρόμον, τὸν τῆς πίστεως καλῶς, σὺν τῷ θεῷ Παύλῳ
τελέσας, σὺν τούτῳ εἴληφας, τὸν ἐναποκείμενον,
δικαίοις στέφανον, ἐκ χειρὸς τοῦ παντάνακτος, ἐν
ἐπουρανίαις, σκηναῖς αὐλιζόμενος καὶ ἀξιούμενος,
θείας, εὐφροσύνης καὶ δόξης, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων
χορείας, θείας ἐμπιπλῶν ἀγαλλιάσεως.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ὅτε, ἡ Μήτηρ τοῦ Κτίστου, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐξεδήμει,
καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ στίφη καὶ Ἀποστόλων τὰ πλήθη,
πρὸς τὴν Σιών ἀθροίζοντο, τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπινεύσει, τότε
σοφὲ ἱεράρχα, ὑπὸ νεφέλης αἰθέριος ἀρπαγεῖς, σὺν
τούτοις ἐπέστης ἀξιοκρέως λειτουργήσων τῇ κηδεῖα
τοῦ θεοδόχου σώματος· ὅθεν, ἐξάρχων ἐν συλλόγῳ τῶν
θεολόγων τοῖς ὕμνοις διέπρεπας τῆς μόνης
Θεομήτορος· ὅλος Θεῷ ἐκδημῶν, ὅλος ἐξιστάμενος
καὶ Ἀποστόλων τὸν δῆμον κατηύφρανας, θεόληπτος
ὕμνολόγος, παρὰ πάντων κρινόμενος· διὸ σὺν αὐτῇ
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, ἱεράρχα Ἱερόθεε, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

ὦ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων!
τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν
ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν
περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κυηθέν, ὃν ὡς βρέφος
Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν
παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ
δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Τὸ τοῦ Παύλου θήραμα τὸ τερπνόν, τῇ ἄνω τραπέζῃ,
τὸ ἀξίως παρατεθέν, τὸ τοὺς οὐρανίους, εὐφράναν
δαιτυμόνας, Ἱερόθεον τὸν πάνυ, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἐγκαυχᾶται πόλις ἡ Ἀθηνῶν, ἡ λαχοῦσα Πάτερ σοῦ
ποιμένος καὶ ὁδηγοῦ, ἐγκαυχῶνται οὕτω καὶ πάντες,
οἱ τυχόντες σοι ὁμωνυμῆσαι, οὓς διαφύλαττε.

